

A hajdani hall beépített szekrényeit – közülük az egyiket látjuk – Jenniferék feketére festették, és megkérték Cyrille Gulassa festőművész barátjójukat, akinek több képe is díszíti otthonukat, hogy angol és magyar nyelven fessen rájuk néhány bölcs mondást

Igaz mese a nyitottságról

Az ember élete tele van kalandos történetekkel, amelyek néha nemcsak megesnek vele, hanem tovább is szövik magukat. Például: betér egy különleges étterembe, s miután nem bírja megállni, hogy berendezője iránt ne érdeklődjön, kiderül, az nem más, mint az ifjú amerikai hölgy, aki a bárpultnál ül, s történetesen maga a tulajdonos. Aki olyan szabad, nyitott lény, hogy egy félórás beszélgetés után máris úton van a cikkíróval és társával saját gyönyörű otthona felé – na, ezt van szerencsénk most látni.

Megbabonázó látvány a bejáratnál a végső szobáig vezető úton az ikeroldozó, a maga nem mindennapi bejáratával. A vasdíz a lakáshoz tartozott, ám az eredeti boltíves nyílásban meglehetősen barokkos képet nyújtott. A kiszélesített, szögletes ajtó-kivágat más hangulatot ad neki, ahogyan a tágas ablakoknak is az újonnan készített, kazettás-osztólécek

Ha vendéglátóink nincsenek éppen jó időben jó helyen, az impozáns vitrinszekrény az egyik felújításra váró egyetem többi bútorával együtt szemétre került volna. A finom régi díszeit ma is viselő lakásban érdekes hatást kelt a modern kandalló, ahogyan a kényes, ám cserébe rendkívüli kontraszttal szolgáló fekete parketta is

A belépő, amelynek régi, díszes kövezete nem a lakáshoz tartozó hozomány, hanem egy „antik tüzip”-ről származó öreg, bontott járólappal

A lakás első meglepetése a ház ura – az étterem másik berendezője –, aki nem lepődik meg a váratlan vendégeken, amiből rögtön kiderül, hogy ő sincs híján a nyitottságnak. A következő meglepetés, hogy egyikük sem vendéglős: *Jennifer* egy filmes cég társtulajdonosa, sikeres producer, *Zsolt* pedig építészből lett díszlettervező.

Ezen a ponton előre kell bocsátanunk valamit: ez a cikk csak kismértékben fog a „honnan vertek ki falat” és a „hol vették a kanapét”-ről szólni. Lényegesen inkább néhány olyan értékről, amely ezt a két embert jellemzi – hisz’ ettől olyan a lakásuk, amilyen –, vagyis: a nyitottságról, a szabadságról, a merészségről. Vágjunk hát bele a történetbe.

A kalandozások kora

Számunkra Jennifer sztorija az érdekesebb, hiszen ő az, aki onnan jött hozzánk, ahová tőlünk inkább menni szoktak. Az ifjú hölgy egész eddigi élete egy nagy utazás. Csupán a nagyságrendet érzékeltetjük, amikor leírjuk: Hongkongtól Párizsig – kedvenc helyéig – terjed a városok listája, ahol élt. Imádja az euró-

A középső térbe állított konyhapult melletti, két magas szék az étkezőasztalként is funkcionáló munkapulthoz „tartozik”. A háttérben a két tős dolgozó, a mögött pedig a kert fáinak lombkoronája látható – mint szinte mindenhol a lakásból

Több milliós bútor és műtárgy egy sincs ugyan, van viszont lelemény, ízlés, és az a fajta szerencse, amelyet az „aki mer, az nyer” bátorsága szül.

pai életet, mégis eddig két-három év után mindenhol tovább állt, s amikor eljött az egyetem ideje, visszatért az USA-ba. Aztán egy New York-i bulin egy srác szóba hozta Budapestet. Azt mondta, klassz hely, csak kevés benne a jó kávéház. Mire Jennifer, aki egyszer két napot már eltöltött Pesten – amit azóta a kelet Párizsának tart –, azt mondta: akkor miért ne nyitnánk benne egyet? És egy barátnőjével nekivágott az útnak.

Mint a filmekben

Peregjen hát a sztori a klipek ritmusában. A kávéházból nem lesz semmi. Viszont: egy amerikai producer pesti filmforgatására hív-

A tágas középső tér a társasági találkozó színhelye, ezért ide került a Zsolt tervezte, szigetes „nyilvános konyha”. A fal mögött egy keskeny hátsó konyha is megbújik, ahol az előkészületek mellett a szennyest is elrejtethik, sőt, a mosogatást is elvégezhetik

ja asszisztensnek Jennifer. Ez sorsfordító fordulat. A munka ugyanis annyira fekszik neki, hogy két magyar lánnyal saját produceri irodát nyit. A siker nemzetközi: Cannes-ban Pomme D’Ore díjat nyernek. A sors fintoraként: itthon üres a kassa. Ultimátum: ha eddig és eddig nem történik valami, lehúzzák a rolót. Pozitív fordulat: előző nap befut az első jól fizető munka.

Mind e közben Jennifer és Zsolt együtt dolgozik a forgatásokon. Sőt, azokon kívül is. Berendezik a lány első lakását, aztán barátaiknak egy éttermet, amely a francia *Architecture Digest*-ben is megjelenik, még később egy újabbat, immár a sajátjukat. Végül, az időszak magánéleti happy endjeként, megszületik az...

Otthon, édes otthon

A közös élethez persze közös otthon kell. A történet újabb csavarja: az ingatlanközvetítő ebben a házban ajánl lakást, ám amikor Jennifer a kertben a magasba pillant, egy terasz láttán azt mondja: na, ha az eladó lenne, azt szívesen megvenném. Néhány hét múlva csörög a telefon: a lakás eladó.

Az elegáns, tipikus villanegyed apartmanjában az impozáns belmagasság, a finom részletek, a fák lombkoronájának látványa mind-mind gyönyörű. Ám a lakás beosztása tartogat néhány kényelmetlenséget. De hol gond ez egy ilyen párnak, akik addigra már annyi közös munkán – kalandon – vannak túl?

A nappali kényelmes üldögélő-társalgó része. A falba csúsztató, üveges toloájú a lakás eredeti „tartozéka”, ám annak hangulatához tökéletesen illeszkedik az új tulajdonosok által idehozott valamennyi tárgy

A sima fal elé állított kockás kanapé és az absztrakt kép mozgalmal látványt nyújt. Háttul, a kis folyosó végén az egyik fürdőszobába látunk

A dolgozó hangulatába és a pár mindenre nyitott izlésébe egyaránt belefér a legkevésbé sem romantikus megoldású fém emlékfal – elég, ha a rá mágnessel rögzíthető fotók őrzik a hozzájuk tapadó érzelmeket

Zsolt minden radiátort igényes beépítéssel látott el, s ahol lehetett, a pár még a takaródoboz funkcióját is elrejtette. Ebben az esetben azzal, hogy posztamensként használják, olyan „modern műtárgyak” alá, mint ez a két zöld fej

A hálószoba hangulatos sarkának lámpája természetesen Zsolt kreációja. A nagy üvegfelületet megtörő ablakozatták itt is érdekesebbé teszik a kinti képet, s melegebbé, kedvesebbé a bentit

A hálószoba ismét Jenniferék leleményességét és a magyar tárgyak iránti szeretetét mutatja, hiszen falának díszé egy antikváriumból származó, száz lapos „Magyar mintakönyv” néhány oldala, amelyet az IKEA-ban vásárolt keretekben akasztottak a falra

A lakás két fürdőszobája közül az egyik érdekessége a szobaszerű bútorozás, a másiké – képpünkön – egy különös anyag, a microcement használata. Minthogy annak a bemutatására itt nem áll rendelkezésünkre elég hely, ezért azt a Hírek, Információk rovatunkban mutatjuk be (fent). Ezt a keskeny belső folyosót, Zsolt ötlete nyomán, a valamikori hallra merőlegesen alakították ki. Erről nyílnak a mai háló- és fürdőszobák, s innen nyílik L-alakban a hátsó konyha is (lent)

DARABOS GYÖRGY FELVÉTELE

A szobaszerű fürdő végig apró csempékből álló burkolatot kapott. A sötét pultba épített, két fehér, kerek mosdó fölött két, ugyancsak egyforma tükör tájítja a teret. Az ablak alatti, kis polcra állított növény mindegy „behozza” az ablakon túli természetet

Az átalakítások Zsolt építési közreműködésével jönnek létre. Falak tűnnek el, az ajtónyílások egy része megnő, praktikus, L-alakú folyosó születik, és végre fény árad mindenhol mindehová.

A kreativitás játéka

Jenniferék olyanok, mint a gyerekek: nem vetnek meg semmit, és nem tisztelik a szabályokat. Szenvedélyes örömmel járják a legócskább ócskásokat és az Ecséri legendás régiségkereskedőit. Kiválóan ismerik az összes „bontott anyagok kicsiny boltját”, s egyesével, nevetségés áron vásárolnak szebbnél szebb falikarokat, csak mert azok párjukat veszítették, s így másnak már nem keltenek. „Semmilyen” bútorokból egyedi csodákat varázsolnak, s szemétre szánt csodákra bukkannak, megérdemelten, hiszen a kitartás mindig meghozza a maga gyümölcsét.

Bútorstoriák

A ma gyönyörű „írott” szekrény a lakással járt, de csúnya volt, öreg, poros textil fedte. Vendéglátóink először arra gondolnak, kelmét cserélnék rajta, ám egy napon megjelenik az életükben egy csillár. Egy szokatlan módon feketére-aranyra festett, gyönyörű facillár. És kipattan a szikra: legyen a szekrény is fekete-arany. Az már csak természetes, hogy a barátok közt akad amerikai festőnő, aki kiválóan ért a kalligráfiához. A kérdés csak az, mit fessen Cyrille Gulassa a fára. A bölcs döntés szerint angol és magyar nyelvű „words wisdom”-okat, vagyis bölcs szövegeket – így nem feledkezhetnek meg a tanításaikról.

Az impozáns vitrinszekrények egy forgatáson kerülnek az útjukba. A tipikus egyetemi bútorok mustársárgára mázolva, üveg nélkül, poros iratokkal teli állnak az egyik egyetem felújításra váró épületében, amikor Jennifer váratlan ajánlatot tesz: ha ki-

dobnák, szívesen megvenné őket. Két hét múlva megérkezik a telefon: kidobnák. Megveszi, „kemény” tízezerért darabját.

A „válogatott vegyes páros” otthona tele van hasonló értékkel. Több milliós bútor és műtárgy egy sincs ugyan, van viszont lelemény, ízlés, és az a fajta szerencse, amelyet az „aki mer, az nyer” bátorsága szül. S mindezek együtt nagyon is otthonos, mégis igencsak egyedi otthont alkotnak.

Végszó

Mint Jennifer mondja, a különleges tárgyak mind itt vannak körülöttünk. Csak meg kell látni, és érzékkel egymás mellé rakni őket. Az ő otthonukban bőven találunk olyasmit, ami másnak szemét, ám amit a fantázia értékévé tehet. Ők ennek alapján „működnek” – ítélik meg, milyen sikerrel.

BORS EDIT